

KAPITOLA 2 DRAČÍ FARMA

Kale seděl v mondramobilu taženém Mondragem a společně uháněli Samaradem. Drakovu pozornost tu a tam upoutali králíci na poli a hned by vyrazil za nimi, ale Kale svíral otěže pevně v rukou a nedovolil mu uhnout z cesty. Čím dřív tam budou, tím dřív skončí.

Byl slunečný den, začátek podzimu, a listí na stromech se už začínalo barvit do všech možných odstínů. Na polích se rychle sklízela poslední úroda, aby byla pod střechou dřív, než dorazí zima a první sníh. Stromy byly

obtěžkané jablky, fíky a hruškami, zralými tak akorát, aby se daly otrhat.

Kale a Mondrago museli překonat hned několik kopců, až konečně v dálce uviděli velkou dřevěnou budovu dračí farmy. Anton bydlel přímo na farmě, protože chtěl být svým drakům neustále nablízku.

Kale trhl otěžemi a Mondrago zajel až ke vstupní bráně.

Obří vrata však byla zavřená a po Antonovi nebylo ani vidu, ani slechu.

„Antone! Haló!“ zakřičel Kale. „Už jsem tady!“

